

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 lipca 2022 r., znak: EOK/20/053241024, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił W. S. okresową emeryturę kapitałową od 5 lipca 2022 r. tj. od nabycia prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że okresowa emerytura kapitałowa wynosi 437,27 zł oraz, że będzie ona wypłacana łącznie z emeryturą przysługującą z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W treści decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, iż wysokość emerytury kapitałowej stanowi iloraz kwoty środków z uwzględnieniem ich waloryzacji, zewidencjonowanych na subkoncie, ustalonych na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości okresowej emerytury kapitałowej tj. 104 464,43 zł i średniego dalszego trwania życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego tj. w wieku 60 lat – 238,90 miesięcy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że okresowa emerytura kapitałowa będzie wypłacana łącznie z emeryturą przysługującą z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz że prawo do okresowej emerytury kapitałowej wygaśnie z dniem 4 lipca 2027 r. tj. z dniem poprzedzającym wiek, o którym mowa w art.7 ust. 2 ustawy o emeryturach kapitałowych, chyba że prawo do tej emerytury wygaśnie wcześniej.

/decyzja k.9 – 10 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 28 lipca 2022 r., znak: ENP/20/053241024, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał W. S. emeryturę od 5 lipca 2022 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 238 414,14 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 474 410,78 zł, średnie dalsze trwanie życia tj. 238,90 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2 983,78 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że do powyżej kwoty świadczenia przysługuje okresowa emerytura kapitałowa w kwocie 437,27 zł – łącznie do wypłaty 3 002,16 zł.

/decyzja k.11 - 13 plik I akt ZUS/

W dniu 19 sierpnia 2022 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie W. S. od ww. decyzji. W treści uzasadnienia W. S. wskazała, że nie zgadza się z wysokością obliczonej emerytury, która jej zdaniem jest zaniżona.

/odwołanie k.3, odwołanie k.3 akt o sygn. VIII U 1749/22/

W odpowiedzi na odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.4 – 5, odpowiedź na odwołanie k.4 – 5 akt o sygn. VIII U 1749/22/

Zarządzeniem z dnia 1 września 2022 r. Sąd zarządził połączenie sprawy o sygnaturze akt VIII U 1749/22 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 1748/22 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 1748/22.

/zarządzenie k.7 akt o sygn. VIII U 1749/22/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni W. S. urodziła się (...) W. S. była członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

/okoliczności bezsporna/

Decyzją z dnia 26 lipca 2022 r., znak (...)–2003 Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego W. S. na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 85 767,33 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1 135,67 zł, okresy składkowe w wymiarze 13 lat, 9 miesięcy i 15 dni, tj. 165 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 6 miesięcy i

24 dni oraz okresy sprawowania opieki na dzieckiem (dziećmi) w wymiarze 2 lat i 23 dni (łącznie okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wyniósł 2 lata , 7 miesięcy i 17 dni tj. 31 miesięcy). Ustalony współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla ubezpieczonego 59,32 %.

/decyzja – plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 lipca 2022 r. , znak: EOK/20/053241024, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił W. S. okresową emeryturę kapitałową od 5 lipca 2022 r. tj. od nabycia prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że okresowa emerytura kapitałowa wynosi 437,27 zł oraz że będzie ona wypłacana łącznie z emeryturą przysługującą z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W treści decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że wysokość emerytury kapitałowej stanowi iloraz kwoty środków z uwzględnieniem ich waloryzacji, zewidencjonowanych na subkoncie, ustalonych na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości okresowej emerytury kapitałowej tj. 104 464,43 zł i średniego dalszego trwania życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego tj. w wieku 60 lat – 238,90 miesięcy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że okresowa emerytura kapitałowa będzie wypłacana łącznie z emeryturą przysługującą z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz że prawo do okresowej emerytury kapitałowej wygaśnie z dniem 4 lipca 2027 r. tj. z dniem poprzedzającym wiek , o którym mowa w art.7 ust. 2 ustawy o emeryturach kapitałowych , chyba że prawo do tej emerytury wygaśnie wcześniej.

/decyzja k.9 – 10 plik I akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 lipca 2022 r. , znak: ENP/20/053241024, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał W. S. emeryturę od 5 lipca 2022 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 238 414,14 zł , kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 474 410,78 zł , średnie dalsze trwanie życia tj. 238,90 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2 983,78 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że do powyżej kwoty świadczenia przysługuje okresowa emerytura kapitałowa w kwocie 437,27 zł – łącznie do wypłaty 3 002,16 zł.

/decyzja k.11 - 13 plik I akt ZUS/

Na dzień osiągnięcia przez wnioskodawczynię 60 lat życia, zgodnie z tabelą dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn z dnia 28 marca 2022 r., wskaźnik dalszego trwania życia wnioskodawczynie wyniósł 238,90 miesięcy.

/komunikat Prezesa GUS z dnia 30 mara 2022 r. – M.P. z 2022 r. , poz.372/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie ww. dowodów z dokumentów. Podkreślić także należy, że organ rentowy dokonując ustalenia wysokości należnych wnioskodawczynie świadczeń opierał się na załączonej przez nią dokumentacji pracowniczej, która nie pozostawiała jakichkolwiek wątpliwości, zarówno co do okresów zatrudnienia, jak i wysokości osiąganego przez nią wynagrodzenia w poszczególnych latach zatrudnienia (druki Rp - 7).

Sąd pominął wniosek W. S. o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości, jako zmierzający wyłącznie do przedłużenia niniejszego postępowania. W ocenie Sądu samo niezadowolenie z wyliczeń organu rentowego, w sytuacji braku wskazania konkretnych błędów rachunkowych jakich miał dopuścić się organ rentowy, jest niewystarczające do przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości. Z całą bowiem pewnością wyliczenia dokonywane przez organ rentowy , przy wyliczaniu świadczeń emerytalno – rentowych, nie są szczególnie skomplikowane i wymagają jedynie podstawowych działań matematycznych. Samo zatem niezadowolenie skarżącej, co do wysokości obliczonego świadczenia, w sytuacji braku wskazania konkretnych błędów organu rentowego jest niewystarczające do przeprowadzenia stosownego dowodu w tym zakresie.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Na wstępie wskazać należy, że w związku z faktem, iż W. S. jako członek Otwartym Funduszu Emerytalnym posiadała środki zgromadzone na subkoncie prowadzonym przez ZUS (art.7 ust.1 z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych tj. Dz. U. z 2018 r., poz.926) oraz faktem , że posiadała prawo do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (art.5 w/w ustawy) Zakład Ubezpieczeń Społecznych zobligowany był do ustalenia jej prawa do okresowej emerytury kapitałowej. Nadmienić również należy, że w treści decyzji z dnia 28 lipca 2022 r. organ rentowy określił datę końcową świadczenia wskazując, stosownie do treści art. 7 ust. 2 w/w ustawy, że prawo to wygaśnie w dniu 4 lipca 2027 r. tj. w dniu poprzedzającym osiągnięcie przez wnioskodawczynię wieku 65 lat.

W. S. urodziła się (...), a zatem jej emerytura z systemu powszechnego musiała zostać ustalona w oparciu zasady określone w art.26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U z 2022 r. , poz.504)

W myśl wskazanego artykułu emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art.173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183.

Wnioskodawczyni w odwołaniu od ww. decyzji wywiodła, że organ rentowy dokonał niewłaściwych obliczeń , a kwota obliczonej emerytury jest za niska.

Niemniej jednak przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe nie wykazało , aby organ rentowy dopuścił się błędów ustalając wysokość należnego wnioskodawczyni świadczenia. W ocenie Sądu nie ulega bowiem wątpliwości, że wysokość osiągniętych przez wnioskodawczynię zarobków przed 1 stycznia 1999 r. została jej uwzględniona przy wyliczaniu należnego kapitału początkowego (tj. jednej ze składowych części obliczonej emerytury). Brak było również podstaw do przyjęcia, że organ rentowy popełnił błąd przy ustalaniu wysokości składek , jakie gromadzono na koncie wnioskodawczyni począwszy od 1 stycznia 1999 r. , a także aby zastosował błędny wskaźnik dalszego trwania życia (na dzień osiągnięcia przez wnioskodawczynię 60 lat dalsze trwanie jej życia wynosiło 238,90 miesięcy).

Podkreślić należy, że zgodnie z art.6 k.c. to na wnioskodawczyni spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Oparcie polskiej procedury cywilnej na zasadzie kontrydiktoryjności jedynie w wyjątkowych przypadkach dozwala Sądowi na podjęcie czynności mających na celu pobudzenie inicjatywy stron, a zasadą w tym zakresie jest samodzielne dążenie uczestników postępowania do wykazania prawdziwości podnoszonych twierdzeń. Jeżeli twierdzenie istotne dla rozstrzygnięcia nie zostanie udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu. Zatem strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków niedopełnienia swoich obowiązków w tym zakresie. Sąd Okręgowy uznał, iż nie jest zarówno zobowiązany, jak i uprawniony do przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (patrz wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

Reasumując, samo subiektywne przekonanie wnioskodawczyni, że kwota wyliczonej emerytury jest za niska, w sytuacji braku przedstawienia przez nią konkretnych błędów organu rentowego, zwłaszcza w kontekście

uwzględnienia przez ZUS wszystkich okresów zatrudnienia odwołującej, jej rzeczywistych wynagrodzeń w oparciu o zaświadczenia RP – 7 oraz należnych składek, nie może skutkować zmianą zaskarżonej decyzji.

W tym stanie rzeczy, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

S.B.